Lietas arhīva Nr. CA-2459-18/5
ECLI:LV:RAT:2018:0920.C68454617.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 20.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ligita Gavare
tiesneses Milda Zelmene un Inese Strelča
ar tiesas sēžu sekretāri Daci Indāni,
piedaloties zvērinātam advokātam Alvim Margam un zvērināta advokāta palīdzei Lienei Pommerei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu maksātnespējīgās SIA /Nosaukums A/ administratora Leonīda Mohovikova prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ ar trešo personu /pers. C/prasītājas pusē par zaudējumu piedziņu sakarā ar maksātnespējīgās SIA /Nosaukums A/ administratora Leonīda Mohovikova apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 25.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 16.augustā tiesā saņemta maksātnespējīgās SIA /Nosaukums A/maksātnespējas procesa administratora Leonīda Mohovikova (turpmāk – prasītājs) prasība pret /pers. A/ un /pers. B/ (turpmāk – atbildētājas) ar trešo personu /pers. C/ par zaudējumu piedziņu.

Prasībā norādīts, ka ar administratora 2016.gada 16.decembra lēmumu par parādnieces pārstāvjiem atzīti /pers. B/, /pers. A/, /pers. C/. 2016.gada 22.decembrī parādnieces pārstāvjiem nosūtīts pieprasījums par dokumentu un mantas nodošanu. /pers. C/, kurš bija atbildīgs par parādnieces saimniecisko darbību līdz 2014.gada 18.oktobrim, nodeva savā rīcībā esošos dokumentus par periodu līdz 2014.gada 17.oktobrim. Savukārt atbildētājas, kuras bija valdes locekles līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai, administratora prasību nodot dokumentus nav izpildījušas.

Atbilstoši kreditoru prasījumu reģistram maksātnespējas procesā pieteicās trīs kreditori ar kopējo prasījuma summu 103821,00 EUR, kas atzīstama par atbildētāju nodarītajiem zaudējumiem.

Prasītājs, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 70.panta otro daļu, 72.1 panta pirmo, otro un trešo daļu, Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu, lūdz tiesu piedzīt solidāri no atbildētājām par labu parādniece zaudējumus 103821,00 EUR un visus tiesvedības izdevumus.

2017.gada 21.septembrī un 2017.gada 13.novembrī tiesā saņemti atbildētāju pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Alvja Margas paskaidrojumi par prasību, kuros norādīts, ka atbildētājas prasību neatzīst.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājas nav veikušas saimniecisko darbību un viņu rīcībā nav parādnieces grāmatvedības dokumentu. Dokumenti glabājas pie /pers. C/. Visi darījumi, kuru pamatā iestājusies parādnieces maksātnespēja, noslēgti laikā, kad amatpersona bija /pers. C/. Pieteiktie kreditoru prasījumi balstīti uz saimnieciskām darbībām, ko veicis /pers. C/.

Atbildētāju ieskatā nav pierādīts, ka maksātnespējas procesa administratoram nav nodoti parādnieka grāmatvedības dokumenti vai tie atbildētāju vainas dēļ bijuši tādā stāvoklī, kas neļauj gūt skaidru priekšstatu par parādnieka darījumiem un mantas stāvokli pēdējos trijos gados pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas.

2018.gada 12.februārī tiesā saņemti trešās personas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka trešā persona valdes locekļa amatu ieņēma līdz 2014.gada 17.oktobrim, kad atbildētājas kā parādnieces dalībnieces viņu no tā atcēla.

Trešā persona norāda, ka atbildētājas nav iesniegušas pierādījumus par to, ka viņas būtu izpildījušas likumā noteikto dokumentu nodošanas pienākumu, kā arī nav izvirzījušas pamatotus iebildumus, attiecībā uz to, kādēļ parādnieces dokumenti viņu rīcībā varētu nebūt. Periodā no 2014.gada 17.oktobra līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai atbildētājām bija pienākums kārtot grāmatvedību.

Trešā persona norāda, ka parādniecei piederēja vairāki nekustamie īpašumi, kuri līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai atsavināti saskaņā ar 2015.gada 17.aprīļa pirkuma līgumu, tātad atbildētājas veikušas saimniecisko darbību.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 25.aprīļa spriedumu prasība noraidīta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 13.decembra spriedumu pasludināts SIA /Nosaukums A/ maksātnespējas process un par maksātnespējas procesa administratoru iecelts sertificēts administrators Leonīds Mohovikovs. Par parādnieces pārstāvjiem noteiktas atbildētājas un trešā persona – /pers. C/.

Tiesa konstatējusi, ka prasītājs atbilstoši Maksātnespējas likuma 70.panta otrajai daļai 2016.gada 21.decembrī nosūtījis atbildētājām un trešajai personai pieprasījumu nodot administratoram parādnieces grāmatvedības dokumentus un mantas sarakstu.

Lietā nav strīda, ka atbildētājas nav nodevušas administratoram parādnieces grāmatvedības dokumentus. Tiesa konstatējusi, ka atbildētājas tiesvedības laikā iesniegušas administratoram vienu pirkuma līgumu, kas noslēgts parādnieces vārdā par nekustamo īpašumu atsavināšanu, kas bijis pamats tiesā celta prasību, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 65.panta 8.punktu.

Lietā esošajā kreditoru prasījumu reģistrā tiesa konstatējusi, ka maksātnespējas procesā atzīti kreditoru prasījumi par kopējo summu 103955,18 EUR.

Atsaukusies uz Maksātnespējas likuma 72.[1] panta pirmo un otro daļu un Komerclikuma 169.panta pirmo, otro un trešo daļu, tiesa atzinusi, ka, nosakot vai atbildētājas rīkojušās kā krietns un rūpīgs saimnieks, nepieciešams vērtēt atbildētāju darbības vadot sabiedrību atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajiem pienākumiem un tiesībām.

Tiesa atzinusi, ka valdes locekļa atbildība iestājas tikai tad, kad pierādīti sabiedrībai nodarītie zaudējumi.

Pamatojoties uz likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmo daļu, trešo un ceturtās daļas 2.punktu, tiesa atzinusi, ka komersanta valdei ir pienākums kārtot grāmatvedību un saglabāt visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālus, kopijas vai datu attēlus. Līdz ar to atbildētājām kā valdes loceklēm bija pienākums nodrošināt parādnieces grāmatvedības dokumentu saglabāšanu.

Tiesa lietas izskatīšanā noskaidrojusi, ka pēc trešās personas (/pers. C/) atcelšanas no valdes locekļa amata, atbildētājām nebija nodoti

grāmatvedības dokumenti. Minēto nepastrīdēja arī trešā persona, apliecinot, ka grāmatvedības dokumenti palikuši pie viņa.

Tiesa atzinusi, ka lietas izskatīšanā nav pierādīts, ka parādniece pēc trešās personas atcelšanas no valdes locekļa amata veikusi saimniecisko darbību. Tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar Lursoft izdruku parādniece kopš 2010.gada nav iesniegusi gada pārskatus. Ņemot vērā, ka parādniece nav veikusi saimniecisko darbību, saprotams, ka parādniecei nav grāmatvedības, ko vest un saglabāt. Vienīgo dokumentu, kas saistīts ar parādnieces darījumu, atbildētājas tiesvedības gaitā ir iesniegušas administratoram.

Atsaukusies uz Maksātnespējas likuma 72.[1] panta regulējumu, tiesa atzinusi, ka administratoram ir iespējas iegūt parādnieces bankas konta izdrukas, no kurām iespējams izsekot parādnieces naudas līdzekļu plūsmai un attiecīgi rīkoties.

Ņemot vērā, ka parādniece neveica saimniecisko darbību, atbildētāju rīcībā nebija grāmatvedības pirmdokumenti nodošanai administratoram, tāpēc tiesa atzinusi, ka atbildētājas rīkojušās atbilstoši normatīvajiem aktiem.

Tiesa atzinusi, ka prasītājs nav pierādījis prasību, tāpēc tā noraidāma kā nepamatota.

Attiecībā uz atbildētāju lūgumu pieņem blakus lēmumu tiesa atzinusi, ka atbildētāju norādītie argumenti – kreditora juridiskā adrese daudzīvokļu dzīvojamajā mājā, Lursoft noradītā saimnieciskā darbība nesakrīt ar sniegto pakalpojumu parādniecei – nav pietekami, lai tiesa pieņemtu blakus lēmumu.

Prasītājs iesniedzis apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa kļūdaini norādījusi, ka administratoram jāpierāda zaudējumi, jo tas ir pretrunā Maksātnespējas likuma 72.[1] panta otrajai daļai.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā nekustamā īpašuma pirkuma līguma nodošana administratoram nevar tikt uzskatīta par grāmatvedības dokumentu nodošanu Maksātnespējas likuma 72.[1] panta izpratnē. Pat, ja nodotais pirkuma līgums tiktu uzskatīts par grāmatvedības dokumentu, nebūtu iespējams konstatēt, vai līgums ir izpildīts un kā izlietoti saņemtie naudas līdzekļi.

Vienīgais nosacījums, kas būtu jāvērtē, ir grāmatvedības dokumentu nenodošana vai nodošana tādā stāvoklī, kas neļauj gūt skaidru priekšstatu par parādnieka darījumiem un mantas stāvokli. Ja valdes locekļi nespēj iesniegt sakārtotus un sistematizētus grāmatvedības dokumentus atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" un likumam „Par grāmatvedību", tad atbilstoši Maksātnespējas likuma 72.[1] pantā ietvertajai atbildības prezumpcijai tiek uzskatīts, ka valdes locekļi nodarījuši sabiedrībai zaudējumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā, pretēji pirmās instances tiesas viedoklim, sistemātiska grāmatvedības dokumentu nekārtošana, gada pārskatu un uzņēmumu ienākuma nodokļu deklarācijas neiesniegšana Valsts ieņēmumu dienestā un administratoram nevar tikt atzīta par attaisnojošu rīcību, kā arī nepareizi novērtēta prasītājas saimnieciskā darbība.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nepamatoti norādījusi, ka administratoram būtu jāmeklē sabiedrības dokumenti un jāgatavo gada pārskati, lai noskaidrotu patieso aktīvu stāvokli atbildētāju vietā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka atbildētājām, kļūstot par valdes loceklēm, nevis iepriekšējam valdes loceklim, kas no amata atcelts, bija pienākums veikt visas nepieciešamās darbības, lai būtu iespējams vest sabiedrības grāmatvedību, iesniegt nodokļu atskaites un gada pārskatus. Normatīvie akti neatbrīvo no pienākuma valdes locekļiem kārtot grāmatvedību un iesniegt finanšu gada pārskatus, pat ja nav veikta saimnieciskā darbība.

Rīgas apgabaltiesā saņemti trešās personas /pers. C/ paskaidrojumi par apelācijas sūdzību.

Trešā persona pievienojas prasītāja apelācijas sūdzībā norādītajam, kā arī savos paskaidrojumus paudusi viedokli par to, ka atbildētāju kā sabiedrības locekļu atbildība iestājas neatkarīgi no tā, vai faktiski ir vai nav tikusi veikta sabiedrības saimnieciskā darbība un vai faktiski ir vai nav sagatavoti grāmatvedības dokumenti. Saimnieciskās darbības neturpināšana nav vērtējama kā apstāklis, kas atbrīvotu atbildētājas no pienākuma nodot administratoram sabiedrības grāmatvedības dokumentus, īpaši tādos apstākļos kā lietā konstatētie, proti, atbildētājas ir atzinušas, ka vispār nav vedušas sabiedrības grāmatvedību.

Tiesas sēdē prasītājs – apelācijas sūdzības iesniedzējs – uzturēja prasību un apelācijas sūdzību uz tajā noradītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētājas /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Alvis Marga neatzina prasību un apelācijas sūdzību, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. B/ neatzina prasību un apelācijas sūdzību, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē trešās personas /pers. C/ pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte palīdze Liene Pommere norādīja, ka prasība ir pamatota. Paskaidroja, ka trešā persona grāmatvedības dokumentus nenodeva atbildētājām, jo viņas dokumentus nepieprasīja.

Motīvu daļa

Noklausījusies Leonīda Mohovikova, /pers. A/ pārstāvja zvērināta advokāta Alvja Margas, /pers. B/ un trešās personas /pers. C/ pārstāves zvērinātas advokātes Lienes Pommeres paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā nav strīda par to, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 13.decembra spriedumu pasludināts SIA /Nosaukums A/ maksātnespējas process. Par maksātnespējas procesa administratoru iecelts sertificēts administrators Leonīds Mohovikovs, kurš par parādnieces pārstāvjiem maksātnespējas procesā noteica atbildētājas un trešo personu – /pers. C/.

Ar lietā esošo Lursoft izdruku apstiprinās, ka periodā no 2006.gada 17.oktobra līdz 2014.gada 17.oktobrim SIA /Nosaukums A/ valdes loceklis bija trešā persona /pers. C/, bet no 2014.gada 17.oktobra līdz uzņēmuma maksātnespējas procesa pasludināšanai – atbildētājas (lietas 17.lapa).

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 70.panta otro daļu parādnieka pārstāvis ar pieņemšanas un nodošanas aktu nodod administratoram visu parādnieka mantu, organizatoriskos, personāla un grāmatvedības dokumentus, rīkojumus, izziņas, pārskatus un saraksti, kā arī parādnieka zīmogu un spiedogu administratora noteiktajā termiņā, kas nevar būt īsāks par trim dienām un garāks par 10 dienām pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Parādnieka pārstāvja pienākums ir sagatavot nododamās parādnieka mantas un dokumentu sarakstu. Parādnieka pārstāvis dokumentus administratoram nodod, sakārtojis tos atbilstoši lietvedības noteikumiem.

Maksātnespējas procesa administrators, izpildot Maksātnespējas likuma 70.panta prasības, 2016.gada 21.decembrī nosūtījis parādnieces pārstāvjiem (atbildētājām un trešajai personai) pieprasījumu par dokumentu un mantas nodošanu.

Ar lietas materiālos esošo trešās personas /pers. C/ iesniegumu par dokumentu un mantas nodošanu maksātnespējīgas SIA /Nosaukums A/ administratoram pierādīts, ka /pers. C/ 2017.gada 8.februārī nodevis administratora rīcībā grāmatvedības, organizatoriskos un personāla dokumentus par periodu no 2006.gada līdz 2014.gada oktobrim.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājas pēc sabiedrības maksātnespējas procesa pasludināšanas administratoram nenodeva uzņēmuma grāmatvedības dokumentus, izņemot 2015.gada 17.aprīļa pirkuma līgumu starp SIA /Nosaukums A/ un SIA „Lettja" par nekustamo īpašuma atsavināšanu (lietas 50.–54.lapa), kas administratoram nodots tiesvedības laikā.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 72.[1] panta pirmo un parādnieka — kapitālsabiedrības valdes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem

parādniekam, ja maksātnespējas procesa administratoram netiek nodoti parādnieka grāmatvedības dokumenti vai tie ir tādā stāvoklī, kas neļauj gūt skaidru priekšstatu par parādnieka darījumiem un mantas stāvokli pēdējos trijos gados pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas. Minētā panta otrā daļa noteic, ka šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos par parādniekam nodarīto zaudējumu apmēru tiek uzskatīti parādnieka maksātnespējas procesā atzītie kreditoru prasījumi pamatparāda apmērā, kurus nav iespējams segt parādnieka maksātnespējas procesa ietvaros.

No minētās normas satura nepārprotami izriet, ka parādnieka grāmatvedības dokumentu maksātnespējas procesa administratoram nenodošanas gadījumā, valdes locekļa vaina zaudējumu nodarīšanā sabiedrībai ir prezumējama, un nav nepieciešams konstatēt cēlonisko sakaru starp valdes locekļa rīcību un zaudējumu nodarīšanu. Saskaņā ar minēto tiesisko regulējumu par zaudējumiem uzskatāmi parādnieka maksātnespējas procesā atzītie kreditoru prasījumi pamatparāda apmērā.

Ar lietā esošo maksātnespējīgās SIA /Nosaukums A/ kreditoru prasījumu reģistru apstiprinās, ka maksātnespējas procesā ir atzīti trīs kreditoru prasījumi par kopējo summu 103955,18 EUR, ko veido: 1) Valsts ieņēmumu dienesta prasījums 426,00 EUR, pamats – naudas sods pēc VID lēmuma; 2) /pers. C/ prasījums 9874,10 EUR, pamats 2015.gada 10.jūlija šķīrējtiesas spriedums Nr.06/2015 un prasījums 86260,04 EUR, pamats – 2006.gada 10.oktobra vienošanās par aizdevumu; 3) SIA „Modelling and Material Technologies" prasījums 7260,00 EUR, pamats – 2012.gada 3.decembra juridisko pakalpojumu sniegšanas līgums (lietas 16.lapa).

Administratora ieskatā kreditoru prasījumu kopējā summa ir maksātnespējas procesā radītie zaudējumi, kas piedzenami solidāri no atbildētājam, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 72.[1] panta pirmo un otro daļu, jo atbildētājas pēc administratora pieprasījuma neiesniedza viņam uzņēmuma grāmatvedības dokumentus.

Lietas izskatīšanas laikā noskaidrots, ka pēc /pers. C/ atcelšanas no SIA /Nosaukums A/ valdes locekļa amata 2014.gada 17.oktobrī, /pers. C/ nenodeva jaunajai valdei (/pers. B/ un /pers. A/) viņa rīcībā esošos grāmatvedības dokumentus par periodu, kad bija sabiedrības izpildinstitūcija.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tieši /pers. C/ kā krietna un rūpīga saimnieka pienākums bija nodot grāmatvedības dokumentus jaunajai sabiedrības valdei. Lietā nav iegūti pierādījumi, kā /pers. C/, rūpējoties par mantas un dokumentu saglabāšanu, tie nodoti citām sabiedrības amatpersonām brīdī, kad valdes locekļu sastāvs juridiski mainījās.

Iepriekšējā valdes locekļa pienākums nodot sabiedrības mantu un dokumentus jaunai valdei atzīts Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 20.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC-2/2016 9.8.punktā, kur norādīts, ka apstākļos, kad valdes locekļa kā pilnvarnieka krietna saimnieka rūpības pienākumā ietilpst arī norēķina došana par savu darbību un lietu nodošana, mainoties valdei (Civillikuma 2305., 2306., 2298. pants), šajā jautājumā Komerclikuma 169. panta otrā daļa jātulko kopsakarā ar Civillikuma 1674. pantu. Tādēļ, ja dažādos periodos darbojošos valdes locekļu rīcības rezultātā ir radīta situācija, kurā nav iespējams konstatēt zaudējumu nodarīšanas brīdi, tad šādi zaudējumi uzskatāmi par nedalītiem Civillikuma 1674. panta izpratnē, un par tiem solidāri atbild visi tie valdes locekļi, kuru rīcības rezultātā šāda situācija radusies.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. C/ nenodeva atbildētājām uzņēmuma grāmatvedības dokumentus, ko tiesas sēdē apstiprināja arī /pers. C/ pilnvarotā pārstāve. Tātad atbildētāju rīcība nebija grāmatvedības dokumentu par pēdējiem trīs gadiem pirms sabiedrības maksātnespējas procesa pasludināšanas.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka ar lietas materiālos esošo Lursoft izdruku pierādīts, ka sabiedrība kopš 2010.gada nav iesniegusi grāmatvedības pārskatus (lietas 59.–60.lapa), bet 2015.gada 13.novembrī sabiedrība apturējusi saimniecisko darbību (lietas 17.lapa). Tātad sabiedrība faktiski nav veikusi saimniecisko darbību pēc /pers. C/ atcelšanas no valdes locekļa amata. Minēto pēc būtības nav apstrīdējis arī maksātnespēja procesa administrators, kura celtā prasība balstīta ar vienu pamatargumentu – grāmatvedības dokumentu nenodošana.

Lietas izskatīšanā noskaidrots un to nav apstrīdējis arī administrators, ka pēc SIA /Nosaukums A/ valdes locekļu sastāva maiņas, atbildētājas veikušas sabiedrības vārdā vienu darījumu, proti, 2015.gada 17.aprīlī SIA /Nosaukums A/ kā pārdevēja noslēdz nekustamā īpašuma pirkuma līgumu ar SIA „Lettja", ar kuru pēdējā iegādājās piecus nekustamos īpašumus (lietas 50.lapa). Nav strīda par to, ka minētais līgums nodots administratora rīcība tiesvedības laikā. Tātad administratora rīcībā nodoti visi grāmatvedības dokumenti, kas bijuši sabiedrības pārstāvju rīcībā.

Maksātnespējas administrators atbilstoši Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas otrajam punktam nav apstrīdējis 2015.gada 17.aprīļa nekustamā īpašuma pirkuma līgumu, tādējādi prezumējams, ka administratoram nav pretenziju par noslēgto darījuma, tajā skaitā par naudas līdzekļu izlietojumu, kas iegūti no nekustamo īpašumu atsavināšanas.

Viens no katra valdes locekļa pamatpienākumiem ir nodrošināt sabiedrības darbības tiesiskumu. Likuma „Par grāmatvedību" 2.pants noteic, ka uzņēmuma grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas mantas stāvoklī [..]. Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā [..]. Atbilstoši minētā panta ceturtās daļas 2.punktam par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošu dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs, kas kapitālsabiedrībā ir valde.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apstākļos, kad atbildētāju rīcībā vispār nebija nodoti SIA /Nosaukums A/ grāmatvedības dokumenti, bet tos administratoram nodevusi trešā persona, administratoram bija iespēja gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli. Savukārt pierādījumus par vienīgo darījumu, kas saistīts ar nekustamo īpašumu atsavināšanu, atbildētājas nodevušas administratoram, kurš darījumu likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējis.

Ņemot vērā minēto, celtā prasība par zaudējumu piedziņu, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 72.[1] panta pirmo un otro daļu, noraidāma kā nepamatota.

Ņemot vērā, ka tiesā celta prasība, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 72.[1].pantu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka izskatāmā lietā nav juridiskas nozīmes, kādi darījumi bijuši pamats SIA /Nosaukums A/ maksātnespējai, jo tie neietilpst izšķiramā strīda priekšmetā, līdz ar to atbildētāju iebildumi pret prasību šajā aspektā nav vērtējami.

Pirmās instances tiesa devusi pareizu juridisku novērtējumu pierādījumiem, piemērojusi pareizās materiālās tiesību normas, taisījusi pamatotu spriedumu prasību noraidot.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432., 433., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt maksātnespējīgās SIA /Nosaukums A/ maksātnespējas procesa administratora Leonīda Mohovikova prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par zaudējumu piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums sagatavots 2018.gada 20.septembrī.

Tiesas sēdē priekšsēdētāja tiesnese L.Gavare
Tiesnese I.Strelča
Tiesnese M.Zelmene